

۲۸ اسد ۱۳۹۹

در گرامیداشت و تبجیل از روز استقلال

تجلیل از روز استرداد استقلال، در واقع بازتاب نوستالژیک و مبین اراده ملی بخاطر دستیابی به استقلال واقعی در شرایط دشوار و پر منجلاب کنونی است که استقلال، تمامیت ارضی و حاکمیت ملی ما، اماج دسایس و تجاوز اجنبی قرار دارد.

انجمن حقوقدانان افغان در اروپا مقدم از همه این روز ارزشمند تاریخی را که یکی از شور انگیز ترین و پر افتخار ترین صفحات تاریخ کشور ما می باشد، به مردم غیور، صبور، مقاوم و آزادی دوست ما مبارک باد گفته و از اراده خلل ناپذیر ملی برای یک افغانستان مستقل، آزاد و سر بلند استقبال مینماید.

بهترین نحوه تجلیل ازین روز سترگ و تاریخی این خواهد بود تا درس های ارزشمند تاریخی آنرا بیاموزیم و با درک دقیق و در پر تو عقلانیت سیاسی، مبرا از شعارزده گی و متکی بر شعور و خرد، بدور از هر نوع حب و بغض سیاسی، قومی، سمتی، حزبی و تنظیمی، با چنگ زدن به مصالح علیای وطن عزیز و مشترک این سوالات را مطرح نماییم:

- چگونه میتوان با موانع اساسی تاریخی و خطرات بزرگ در برابر استقلال ملی که هست و بود افغانستان را به مخاطره انداخته است، مقابله نماییم؟

- چگونه میتوانیم به استقلال واقعی ملی نایل گردیم؟

صادقانه باید اعتراف نماییم که:

افغانستان در کره زمین شاید یک استثنا باشد که در یک قرن بعد از احراز استقلال خود و تحمل قریب به نیم قرن جنگ خانمانسوز و با دو دهه حضور گسترده نظامی و سیاسی پنجاه و چهار کشور و مصارف با ارقام نجومی میلیارد ها دالر هنوز با همان مسایل و مصایب مواجه است که اجداد و پدران معنوی ما برای رفع آن تلاش کرده اند:

- هنوز بخاطر پرداخت معاش منسوبان قوای مسلح خود، محتاج کمک خارجی می باشد،

- تا نود فیصد مردم زیر فقر قرار دارد و مصایب زیاد در احوال آفت کرونا، حیات و زندگی شانرا تهدید مینماید.

در احوال وابستگی شدید اقتصادی به اجانب و فقدان استقلال اقتصادی، صحبت از استقلال واقعی ملی نوعی پوپلیزیم و تزویر سیاسی است، در علوم سیاسی مدرن مفهوم استقلال ملی در پیوند با استقلال نسبی اقتصادی مطرح است،

- پیامد منطقی احراز استقلال انفاذ اولین قانون اساسی با محتوی مترقی و تاسیس نخستین دولت ملی و مدرن با سیادت و ارجعیت قانون در کشور گردید و اما متأسفانه با گذشت حدود یک قرن:

پاشنه اشیل افغانستان :

فقدان دولت مقتدر ملی و نبود حاکمیت قانون می باشد ،

- احراز استقلال سیاسی در گام نخست محصول همبستگی ملی تمام اقوام با هم برادر و برابر و تبارز وحدت و وفاق ملی بخاطر خواست مشترک و در برابر دشمن مشترک بود ، و اما :
با نهایت تأثر در احوال کنونی و مسایل و مصایب فراوان و عواقب جنگ تحمیلی و تجاوز خارجی ، شیرازه وحدت ملی ما را که بقول شاه امان اله ، موجودیت افغانستان در گرو آن است ، مصدوم ساخته و کشور با انقطاب بزرگ مواجه می باشد .

به دو گرایش خطرناک سکتاریزم و شوینیسیم که نه تنها مخرب وحدت واقعی ملی ما است ، بل مانع اصلی در راه برقراری دولت ملی قانون محور و عدالت گستر می باشند ، میدان و مجال فراهم میگردد .
طرح این سؤالات به این دلیل در احوال پر منجلاب کنونی از میرمیت خاص برخوردار است که فقدان فکر نقاد ، نبود نقد و شجاعت اعتراف ، باعث گردیده ، تا ما همیشه در حاشیه قلم فرسایی و از باز کردن اصل زخم تجاهل عارفانه نماییم .

با آنچه به ایجاز و بر مبنای حب الوطن من الایمان ، دور از حب و بغض و سلامت و ملامت ، به حساب آسیب شناسی ، مطرح گردید ، باید صادقانه معترف باشیم که :

متاسفانه فرسخ ها با استقلال ملی و واقعی فاصله داریم !!!

ضرور است تا بخاطر تبجیل واقعی از روز استرداد استقلال ، باید از روز (۲۸) اسد بمثابه روز تجدید پیمان بخاطر پاسداری از ارزش های والای متذکره ، فکر کلان ملی ، منورانه و دادخواهانه انرا که متضمن و مکمل استقلال واقعی می باشد ، مطرح و پاسداری نماییم .

بدینرو بخاطر جلوگیری از غرق شدن کشتی شکسته افغانستان ، درین روز سترگ تاریخی باید به موارد اتی توجه جدی مبذول و راه نجات ما را مشخص سازیم :

- احراز استقلال سیاسی مرهون و محصول فکر و اندیشه استقلال خواهی ، آزادی ، احقاق حقوق مردم و نوگرایی مشروطه خواهان بزرگ افغانستان می باشد ، که در اثر مبارزه و انسجام پیشآهنگ آگاه و استقلال طلب (مشروطیت اول و دوم) میسر گردید .

بدینرو جایگاه روز استقلال باید در مبارزه تاریخی علم و جهل و در جدل تاریخی سنت و مدرنیسم که با شمس النهار آغاز یافته بود ، مشخص گردد .

پس جا دارد تا پدران معنوی ما و بنیاد گذاران و رهبران مشروطیت را حرمت نماییم و سمبول استقلال ، آزادی و شاخص ترین نماد نوگرایی و ترقی ، شاه امان الله را احترام و آرمان های والای انانرا گرامی و به مثابه رسالت روشنگرانه تداوم بخشیم .

پس بسیار منطقی خواهد بود تا اعتراف نماییم که ما :

مقروض مشروطیت و مشروطه خواهان می باشیم و بدون پرداختن و حل و فصل قانونمند بسوالات و ارمان مطروحه انان ، گذار به مدرنیته و اعمار دولت ملی قانون محور و عدالت گستر یک سراب می باشد .

در حالیکه مقدرات تاریخی ما بدست بیگانگان رقم می خورد ، باید بدون احساسات کاذب و بدور از شعارزدگی و با شعور و به اتکا به عقلانیت سیاسی و واقعبینی ، جایگاه افغانستان در حال جنگ را به مثابه کشور مصیبت زده طراز استبداد آسیایی و جهان « سومی » که تراژیدی آن معلول و محصول مداخلات گسترده خارجی است و طولانی ترین

جنگ بر آن تحمیل گردیده و نظام سیاسی و روابط بین المللی آن در چوکات نظام بین المللی و در دور جدید « بازیهای بزرگ » و رقابت جنون آمیز جیوپولتیک بازیگران حریص و سیطره جو ، شکل می گیرد ، تعریف نماییم .
- صلح بمثابه خواست واقعی مردم و رمز بقا و تداوم افغانستان ، در سطح يك پروژه تنزیل یافته است و با وجود هیاهو و سرو صدا ، مردم عزادار و تشنه به صلح همانند مرغابی در آرزوی آن ، خون میخورند .

دوام و تشدید جنگ خانمانسوز و برقراری حمام خون :

- حق حیات و یا اولین و اولی ترین حق طبیعی را به مخاطره انداخته و افغانان مظلوم را ازین حق محروم و نابود میسازد .

- تداوم جنگ خانمانسوز افغانستان را از حق گذار بشاهراه صلح محروم و تداوم و تشدید جنگ و تلاش در جهت قومی و سمتی ساختن ان کشور را به طرف سوریه و یوگوسلاویا شدن می کشاند .

بدینرو :

بدون هر نوع بهانه و حيله باید هر چه زودتر مذاکرات مستقیم و بلاشرط و قید دولت با طالبان بخاطر صلح واقعی و مشروط بر گذار گردد و :

استقرار آتش بس دایمی باید بحیث نخستین مورد و در اولین جلسه مورد توافق قرار گیرد .

یک دولت مقتدر ملی منبعث از اراده واقعی مردم که حاکمیت قانون و عدالت را ملاک عمل قرار دهد و بر قوای مسلح ملی و غیر تنظیمی و قومی متکی باشد ، خواهد توانست صلح واقعی و پایدار را در کشور برقرار و بیرق سه رنگ ملی افغانستان را به مثابه منبع افتخار و پیوند ملی هر شهروند آزاد افغان و اقوام با هم برادر و برابر ، در کوهپایه های وطن واحد و سرزمین مشترک سرفراز نگهدارد و در سیاست خارجی و روابط بین المللی از منافع و مصالح علیای کشور دفاع نماید و در غیر ان ، صرف با طرح شعار جمهوریت از مسند دولت ناکارا و حامی فساد کاران ، نمیتوان با ذهنیت تکفیری و دسایس بخاطر استقرار امارت اسلامی که با هر دو اصل حاکمیت ملی و قانون سرسازش ندارند و حامیان بیرونی آنان ، مقابله نمود .

با حرمت

شورای رهبری انجمن

میر عبدالواحد سادات رئیس انجمن